

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vetere Clerico, Monacho, Clerico-Monacho, Libri Tres

Primus veterem habitum: Secundus conuictum ac disciplinam: Tertius honores ac priuilegia describit

De Clerici, Monachi Vetere Institvto. Liber Primvs - Distinctus in tres Partes. In quibus, praeter veterem eorum habitu[m], multa quoque inserta de veste veterum laicorum. Breuiterq[ue] explicata singulorum origo, & antiquitas.

Landmeter, Laurentius

Lovanii, 1626

Cap. XI. De velo Sanctimonialium. Optato Mileuitano vocari mitram aut mitrellam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11007

134 DE VETERE CLERICORVM
dum proximi & familiares illis occurrentes,
sed nec maritus ipse suam possit uxorem in-
ternoscere.

C A P V T X I.

*De velo Sanctimonialium. Optato Mileui-
tano vocari mitram aut mitrellam.*

Anno
Domini
57.
In resp. ad
Sym-
mach. Ep. 8 ad
Demet.

Ad Epif.
Lucania
cap. 14.

Ep. 179.

PErgo. Velum Sanctimonialium, non
erat eis cum cæteris mulieribus com-
mune, sed densiori tela contextum, nulla ex
parte perspicuum, inquit Baron. Vocat, il-
lud Ambrosius, *velamen ignobile, vsu nobile
castitatis*. Benedicebatur per Episcopum
sollemni ritu, Scio (inquit S. Hieronymus)
*ad imprecationem Pontificis, flamen virgi-
nale, sacrum operire caput*, idque non nisi
certis diebus, ex decreto Gelasij Papæ: e-
ratque dies velationis spectatæ celebra-
tis, ad instar sæcularium nuptiarum; ita vt
in eo etiam apophoreta donarentur, vt vi-
dere est apud Sanctum Augustinum.

Velum hoc sacrum Optatus Mileui-
tanus

tanus frequentius vocat mitram aut mit-
 trellam. Mitra enim veteribus capitis mu-
 liebris ornamentum erat. Et habes ex eo-
 dem Mileuitano, soluisse Episcopum mi-
 tram virgini imponere. Obijcit enim Par-
 meniano Donatistæ incestum Episcopi
 hæretici, qui Puellam impregnauerat. cu-
 ius capiti paullo antè mitram imposuerat.
 Adiungit præterea causâ mitræ gestandæ,
ut signum & indicium esset professionis, cōtra
raptores, aut petitores inuentum, ne rem iam
Deo deuotam, qui sponsabat perseveraret pe-
tere; aut ne raptor auderet violare. Vnde
 colligas, aliam fuisse à mitrâ mulierum sæ-
 cularium. erat enim indicium professio-
 nis. Fuisse è materiâ laneâ & colore pur-
 pureo indicauit idē Mileuitanus vbi dixit,
nulla sunt præcepta, vel de quâ lanâ mitrella
fieret, vel de quâ purpurâ tingeretur. Sæcu-
 larium verò mulierum vela vt plurimum
 erant aut byssina, aut serica, aut bomby-
 cina: seruibantque non tantum tegendo
 capiti sed etiam ornando. Vnde Thamar. *Gen 38*
virginem se mentitura, depositis viduitatis
(vestibus)

Lib. 1. &
 lib. 6.
 con. Par-
 men.

vestibus assumpsit Theristrum. Vbi vides
 vestibis viduitatis opponi Theristrum,
 quod genus quoddam muliebris velami-
 nis est auctore Isidoro. Sanctimonialium
 vela, diximus, erant grossiora. Vnde mo-
 nuit eas S. Aug. *Ne sint tam tenera eis capi-
 tum tegmina, ut retiola subter appareant.*

Lib. 19.

Orig. 8.

27.

Ep. 109.

CAPVT XII.

*Veteres Monachi tonsurati, aut potius in co-
 ronã rasi. Symbolica illius ritus rationes.*

A Monastici capitis tegumento tran-
 seo ad coronam. An similem ei quam
 Clericis tribuimus? Dissimilem fuisse affir-
 mat Baronius, quo auctore Clerici tantum
 verticem capitis, monachi verò totum fe-
 rè caput radebant. Nam quod in Synodo
 Toletanã IV. statutum est, *ut Clerici toto
 capite detonso, solum circulum capillorum cir-
 ca aures relinquant*; peculiare fuit tum loco
 illi tum tempori. Occasionem dederant
 quidam hæretici tunc in Hispanijs exor-
 ti, tonsuræ clericalis malè æmuli. Mona-
 chis

Tom. 1.

cap. 58.